

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

mit Beilam Harcma listu: 4445

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Št. 93.

Maribor, dne 14. avgusta 1912

Letnik IV.

V nedeljo, dne 18. avgusta 1912 vsi v Slivnico pri Mariboru!

kjer se vrši velik mladeniški shod, združen z javno telovadbo mariborskega okrožja Orlov. Pridejo tudi odposlanci sosednjih okrožij. Po telovadbi se vrši velika ljudska veselica z jako bogatim vspehom. Natančnejši vspeh je razviden iz lepakov. Naše rodoljube iz Maribora in okolice, kakor tudi vse Mladeniške zveze pričakujemo sigurno. Pridite mnogoštevilno!
Mladeniška zveza v Slivnici.

Št. Ilj in kat. narodno dijaštvo.

Jutri dne 15. t. m. se zberemo naši katoliško-narodni dijaki v prijaznem St. Ilju v Slov. gor. Predpoldne se vrši občni zbor štajerskega pododbora Slovenske dijaške zveze, popoldne pa je v „Slovenskem domu“ ljudska veselica, pri kateri sodelujejo v prvi vrsti naši dijaki. Praznik katoliško-narodnega dijaštva, ki gori in ljubi svojo slovensko domovino in se bori za njen obstoj, bomo praznovali jutri v St. Ilju, v tem tako ogroženem severnem obmejnem kraju; in praznik probujene narodne meje naj bi postal jutrajšnji praznik našega vrlega dijaštva. Sestala se bosta jutri v St. Ilju katoliško-narodni dijak in zavedni obmejni Slovenec. Na oba gleda Slovenija z enakim dopadanjem, z enako pažnjo. Katoliško-narodni dijak in nevstrašeni narodni mejaš, oba sta ji prirastla globoko v srce in obema posveča vso svojo pozornost. Naj bi bilo njuno srečanje pristrčno, njuno snidenje radosti polno, ljubezen med njima neizbrisna in neizbrisna in medsebojni spomini nepozabni!

Št. Ilj! Daleč preko meje naše domovine je že znano to ime. Kadar človeku pada na uho, poslušne in radovedno pričakuje, kaj bo. Št. Ilj ne znači več že samo ljubkega vinorodnega kraja v Slovenskih gorah, ampak veliko več. Št. Ilj je postalo geslo, je bojna deviza, vsebuje cel kompleks narodno-obrambnih problemov, nam predlaga vso nevarnost, ki se nam grozi vsled brezobzirnosti prodirajočega nemštva.

Št. Ilj! V povestnici našega katoliškega dijaštva zavzema to ime še posebno mesto. Več kot vsake-

mu drugemu pove ta beseda našemu dijaku. Eflo je pred nekaj leti, ko je nemštvo, v prvi vrsti Šudmarka, navalnila z vsemi svojimi ogromnimi silami na Št. Ilj. Nemški valovi so hoteli požreti to našo postojanko z enim pljuskom, udušiti se je hotelo vsak odpor v kali.

Kot preplašen krič preganjanega ptica je tedaj pretrgal ozračje klic šentiljskih Slovencev. In hitela je Slovenija na pomoč, na čelo so se pa postavili naši vrli katoliško-narodni dijaki. Po akademskih društvih se je začelo z večjo intenzivnostjo kot tedaj proučevati narodno-obrambna vprašanja, Slovenska dijaška zveza je vzela v svoj delovni program kot najvažnejšo obrambno točko: Št. Ilj. Skrb za Št. Ilj je postala središče dijaškega narodno-obrambnega dela in mnogo inicijative je izšlo iz dijaških vrst. Seveda, boj je bil, deloma je še neenak in zato tem težavnejši. Šudmarka je imela na razpolago stotisoče. Stekali so se darovi iz vseh pokrajin avstrijskega nemštva v brezdanjo Šudmarkino blagajno za potujčenje Št. Ilja in prikotakale so se tudi marke iz rajha. Tudi preli nobenim drugim sredstvom se niso Nemci zdržili, samo če so upali priti do cilja. Grda sebičnost se je zajedla v marsikoga, ko je čul rožljanje jučeževih srebrnikov, odbijajoča dobičkaželjnost je zamorila v nekaterih vse vzvišeno in plemenito, iz protestantskega švabstva je vzevela korupcijo in moralna propalost, ki je žalibog vedno bahatejša poganjala in se razrašala. Boj mladega, v višjo pomoč zaupajočega junaka z smrad in uničenje razširjajočim zmajem, je bil boj Slovencev z nemštvom na meji.

V prvi vrsti slovenskih bojnih čet so se borili, kakor že rečeno, naši vrli dijaki. Niso imeli denarja, da bi kupovali duše, na razpolago jim ni bilo sredstev, da bi zazidali mejo s plotom hladnih, a le prevečkrat izdajalskih in pogubnih srebrnikov, vest jim tudi ni dopuščala, da bi potegnili še dobro ljudstvo v blato, da bi postalo neznačajno. Z mladostnim ognjem, ki ogreva, s kipečim navdušenjem, ki si pribori srca, so šli na delo. Z živo vneto in z vsemi razpoložljivimi močmi so priskočili na pomoč drugim narodnim bojevnikom in posrečilo se je ustvariti živo mejo, mejo zavednih in ponosnih Slovencev in Slovenk, ki je postala za nemške naskoke neprodorna. Naj bo tako tudi v bodoče. V sredstvih se tudi zdaj, ko je nemški naval nekoliko odnehal, ne moremo me-

riti. Skrbimo pa, da ostane ljudstvo dobro in plemenito, da bo izobraženega duha in neokvarjenega srca in ta živa meja bo za vedno kljubovala našim naspotnikom!

Katoliškemu narodnemu dijaštvu, ki hoče tudi v bodoče stati v prvih vrstah naših narodnih bojevnikov, naš pozdrav. Ko boste jutri delali račune o svojem delovanju, zaobljubite se tam zunaj, kjer se vrše težki boji za vsako ped zemlje, da boste biti zvesti narodni stražarji. Št. Ilj — narodno-obrambno delo — naj tudi v bodoče zavzema v vašem delovanju obsežen krog. Ljudstvo, ki bo prihitelo jutri v množicah na slavnost, vam bo vedno hvaležno in vezi ljubezni, s katerimi se boste oklenili meje, bodo v vas budile vedno tiho zadovoljnost in bodo krepile vašo narodno odločnost.

Šentjursko slavlje.

Dodatno k poročilu o Šentjurski slavnosti v zadnji številki se čutimo dolžne, da še posebno povdarimo požrtvovalnost, s katero so vrli naši Šentjurski somišljeniki vršili vse obsežne priprave. Že veselilni prostor je bil nekaj posebnega in gre gospodu Gerzini vsa čast in hvala, da nam ga je dal na razpolago. Tudi priprave na veselilnem prostoru so bile lepe in velike ter bi se bila razvila gotovo izvenredno prijetna zabava, če bi nam nebo ne bilo poslalo toliko mokrote. Vsem, ki so pomagali to prirediti, lepa hvala. Hvaležnega srca se moramo spominjati tudi vrlih Šentjurskih deklet, ki so pri vseh predpripravah pridno sodelovale ter so tudi na dan veselice bile pri razpečevanju raznih stvari neumorno na delu. Z eno besedo: Hvala pristrčno vsem, ki so se na kakoršenkoli način trudili za veselico. Bog povrni!

Zanimanje za prireditev po celem Spodnjem Štajerskem je bilo veliko. Kljub tako skrajno slabemu vremenu so bili prihiteli gostje od najrazličnejših, tudi zelo oddaljenih krajev. Videli smo goste iz mariborske okolice, prišli so od hrvaške meje, prihiteli so v častnem številu iz oddaljenih krajev Savinske doline in celo dalnja Solčava je poslala dva zastopnika. Da je v St. Juriju in širni okolici vse s hrepenenjem čakalo dneva veselice, nam ni treba povdarjati. Staro in mlado se je že veselilo 11. avgusta, in zato je bilo obžalovanje, da nam je dež takoj pokvaril račune, res splošno.

Treba je samo pogledati, če ni koga blizu. Skozi glavni vhod ne sme, zagledal bi ga preje kdo. Prijel se je za korenino iz zida molečo, stopil na kamen, se vzel in pogledal čez zid.

Nikogar ni.

Nekdo je stražil, a ždajci je izginil za cerkvijo. Saj ni potrebna straža! Sedaj je čas!

Zagnal se je Mihec in bil je z enim sunkom na zidu, z enim korakom pri ognju. Pokrižal se je, kot po navadi, ko je stopil na cerkveni dvor in prijel z eno roko poleno, ki je gorelo, z drugo pa gobo. Hotel je opihati ogenj, a ni šlo. Goba je bila pretrda in o-genj se je je neralo oprijel.

Pihal je Mihec z vso sapo in čas je hitro potekal.

Iz cerkve so se čuli nerazločni glasovi molitve. Maša je bila pri kraju.

Dečka je pretresel strah; če me dobjajo?

Trudil se je in tresel poln groze . . .

Cerkvena vrata so se odprla in prihitelo je na plan par dečkov, gobe v rokah držeč. Ko so zagledali Miheca, so obstali in zagnali krik.

„Soja! Soja! Vidite ga! Krađe, ogenj krađe!“

„Boš šel! Kaj nisi šel k maši?“

„Vzemi mu poleno in vdari ga z njim!“

„Pustite!“ zakričal je Mihec in zamahnil z ognjem, nato se je obrnil in spustil v beg.

„Zažgati nas hoče! Za njim!“

Par dečkov se je spustilo za njim v tek, a dohiteli ga niso.

Mihec je tekel na vso moč, s polenom v desnici, ki se je še bolj razgorelo, goba pa je izgubil. Da bi ga ne mogli zagledovati, je krenil v gozd in izginil za debli dreves, gazeč po suhljadi, listju in suhi travi.

Bežal je dalje, dalje, neprenehoma, brez počitka . . . Tedaj je nenadoma zapadel za seboj dim. Suha trava in listje se je bilo vžgalo ob poleno, začelo je goreti.

PODLISTEK.

Žalostna povest.

Spisal Volarjev France.

Gotovo niste še slišali o mali vasiči Vresje, oddaljeni kake tričetrt ure od farne cerkve, skrite v tesni dolinici med dvema rebrima, koder teče mali potok Šjak in namaka ob bregu posejane njivice ter goni, ob povodnji samo, edini vaški mlin, drugače je premalo vode; o ti mali, temni kočici ob potočku za vasjo, katere slamnata streha kaže že vrsto let gola rebra v skušnjavo vihri, ki kaj rada pogleda ob gotovih dneh na izbo in gledajo njena majčkena okna na sosedov vrt in še dalje na gozd, proti strani, kjer leži za ovinkom fara; o tem Katrinem Mihecu, edinčku svoje obradovele, uboge mamice, katerega oči so zrli tako pretržno, a vendar tako odkrito v svet. Kako naraven je bil ta otrok! Vedno bos, hlačiče do kolen z eno naramnico čez levo ramo, srajco rudeče pisano, brez telovnika, na glavi klobuk s pisanim peresom šoje in v roki lato, da je ošvrknil vsakogar, ki ga je radi šojinega kinča na klobuku dražil: „Soja, soja!“

Jasno je, da je ljubil samo tiste, ki jih ni poznal in ki njega niso poznali. Druge, ki jih je poznal, pa je sovražil, razen svoje matere, a bil so sami krivi. Svojo mamo pa je ljubil. Njo, ki je res mnogo delala in trpela, veliko molila in jokala in še pristrčno ljubila vse, a malo dobrega vžila, jedla je malo in malo počivala. Njo je ljubil in zato ni bil hudoben, če tudi so rekli ljudje: Hudoben dečko je! Ali še niste slišali o njem?

Ne? Tedaj vam pripovedujem to-le zgodbo.

Na velikonočno soboto zjutraj je bilo — lepi dnevi so bili takrat — ko je vstal Mihec, se opravi in stopil pred mamo, ki je stala pred ognjiščem.

„Mati, ali ni danes dan, ko se gre po blagoslovljen ogenj k fari?“

„Je, ali letos ne boš šel!“

„Zakaj ne, mama?“

„Natepli bi te, sežgali ti obleko in vzeli ogenj, kakor lani. Bolje, da ostaneš doma!“

„Ne bodo storili tega. Glejte, mama“, postavil se je na prste in stegnil srčene pesti, „letos sem močan in zmagal bi jih.“

„Ne zmagal bi jih. In prepozno je, ne bi več dohitel maše.“

Ni silil več, umolknil je Mihec in odstranil se iz veže.

Pred kočo je postal.

Kako je bilo pred leti lepo. O veliki noči so imeli blagoslovljen ogenj v koči, blagoslovljena gorkoba se je raztezala po izbi in dim je bil tudi blagoslovljen in vse, kar je prišlo z njim v dotiko, cela koča in vsak predmet, jedi, ki so se kuhale na ognjišču in človek je bil blagoslovljen . . . Kakor cerkev, ne, kakor kapelica je bila koča, tako svečana. Še mati je bila takrat vesela.

Tu lani ni bilo ognja. Njemu, Mihecu, je bilo težko, mati je jokala in lačen je bil tiste dni: jedi niso bile blagoslovljene in velika noč je bila. Tudi ovca je takrat obolela in nato poginila . . .

Letos mora biti zopet lepo!

Zahrepenel je Mihec, kakor nikdar poprej.

Že zaradi matere, če ne za drugo.

Zlezel je v podstrešje in poiskal gobo. Na lemež je bila zataknjena. Malo trdal je bila sicer, rad bi jo bil malo stolkel, a čula bi ga mati, njo pa ne če užaliti; ko prinese nenačnoma ogenj, bo pa vendar vesela in vpuštila mu bo. Zato jo je vleknil hitro v žep: se je bo že prijel ogenj — in izginil je za vogalom, proti fari!

Še so bili v cerkvi ljudje, ko se je približal do cerkvenega zidu. Zagledal je dim, ki se je dvigal iz za bezgovega grma, raztočega v zidni razpoki. Tu je

Orlov je bilo v Št. Juriju, kljub temu, da je nebo že v jutru gledalo neprijazno, v krajih čez 160. Zastopani so bili vsi štajerski odseki, s Kranjskega jih je bilo pa pet: Ljubljana, Št. Vid nad Ljubljano, Kamnik, Litija in Radeče.

Omenimo naj tudi, da so nekateri zmernejše nasprotne hiše šentjurske ponudile pripravljalnemu odboru svojo pomoč. Zeleti bi le bilo, da bi ti treznejši elementi vendar že konečno uvideli, da je veliko pametnejše, delati z ljudstvom roko v roki, kakor pa slediti nekaterim zagrizenim liberalnim petelinom, ki so tudi zdaj razburjeni, ker so bili, kakor rečeno, nekateri razsodnejši nasprotniki pripravljeni pomagati.

Na razpolago imamo konečno še naslednje 'brzgojavne pozdrave, ki so bili poslani na slavnost in jih prinašamo:

Ptuj: Zbrani slovenski mladini želim obilo vspeha in božjega blagoslova. — Rantaša.

Idrija: Telesa moč, duha zanos, katoliška zvest, kviško do zvezd. — Dr. Pregelj, Puntar, dr. Božič.

Ljubno. Slava nesmrtnemu Slomšku, planinski pozdrav vrh in Orlom. — Dekort, Regald, Jurak.

Orehova vas. Pristrčno pozdravljam Orle pod zastavo Slomšekovo. Hranite vero v Boga, upanje v bodočnost in ljubezen do dela. — Pišek.

Politični pregled.

Balkan.

Glede vesti o sklepu srbsko-bolgarskega dogovora izjavljajo v vladnih krogih, da je bila ista formalno dementirana. Na drugi strani je pa razvidno, da so resni dogodki v Stari Srbiji in v Makedoniji res predmet izmenjavanja mnenja v Belemgradu in v Sofiji.

Maroko.

V francoskem ministrskem svetu je bil odobren dogovor med generalnim rezidentom Lyantayem in sultanom Mulej Hafidom, glasom katerega se poslednji odpove maročanskemu prestolu, preden odpotuje na Francosko.

Naslednik sultanu Mulej Hafidu bo baje Mulej Jusuf.

Japonsko.

Na pogrebu japonskega cesarja bo zastopal nemškega cesarja princ Henrik Pruski.

Jukič obsojen na smrt.

Proces proti Jukiču in tovarišem je končan. Jukič je obsojen na smrt na vešaljah, pet njegovih tovaršev na pet- oziroma šestletno ječo, eden pa na 6 mesecev. Starogrški krvnik Drakon je zopet vstal od mrtvih in utaboril se je na Hrvaškem. To deželo, ki je morala v zadnjem času toliko pretrpeti, je zadela sedaj še težka usoda, da je njena justica vlačuga vsakokratnih političnih mogotcev, ki ji določajo, če je treba, tudi drakonsko ostrost.

Ni presenetil izid procesa. Po izjavi psihijatrov ni bilo pričakovati drugega kot Jukičeve obsodbe.

Miheca je spreletelo nekaj groznega. Spustil je poleno na tla.

„Saj nisem hotel tega, mati!“

Nihče ga ni slišal, samo ogenj se je razširjal bolj in bolj. Plamen se je prijel suhljadi in grmovja, začelo je goreti s prasketanjem. Dim je počajal gostejši in gostejši in Mihec je zaplakal, kar se je pri njem le zelo redkoma zgodilo in je planil v dim in ogenj.

„Jaz sem kriv, mati je nekolžna!“

Tako je zaklical tudi takrat, ko je sosed kregal mater zaradi nje.

Planil je v ogenj, da bi pogasil. Grafič je z roklama, razmetaval, a ogenj je bil večji, večji.

Prijel se je še njegovih hlačk in srajčke, dim pa ga je omamil. Padel je na gozdna, kamenita tla!

„Glej ma, prinesel sem ti ognja. Zakuri in blagoslovljena bo koča!“

„Srečna boš, kakor sem srečen jaz in lepa bo velika noč. — Kako velik je ogenj, kako lepo dišeč je ta dim, kakor kadilo v cerkvi!“

In vstajenje je tu. — Gospod prihaja v ručiči halji in mi podaja roko. — Z njim grem, mati — poidi — tudi ti — z menoj!“

Drugi dan je bila velikonočna nedelja in vdiva Katra je plakala v koči, ob mrtvaškem odru svojega umrlega edince. Dobili so ga bili opečenega in v dimu zažudenega in ga ji prinesli.

Ljudje so prihajali kropit iz navade, z zaničevanjem so pogledovali na Katro in govorili med seboj polglasne besede.

„Ni škoda zanj: hudoben deček je bil, v nadlego in škodo ljudem.“

„Če pomislimo samo na včerajšnji dan...“

„Ona je kriva. Čemu ga pošilja? Slabo ga je vzgojila.“

Mati je vse to slišala in je molčala, požrla je vso grenkost. Ozrla se je samo na blede obraze svoje ga otroka. Rajske poteze okrog bledeh ust in govorile:

„Jaz sem kriv, mati je nedolžna!“

Razumela je mati in zaplakala z zadnjo ljubeznijo.

Taka je ta zgodba. Žalostna, kot le more biti kaj v resnici žalostnega.

be. Toda toliko barbarske trdosrčnosti, da se obsodi abnormalnega človeka na vislice in povsem nedolžne gimnazijce v večletno ječo, to je škandal, ki nima para v točasni zgodovini. Mažarstvo slavi na Hrvaškem svoje orgije in lahko zahteva za se prvenstvo v nasilju, podivjani maščevnosti in zverinski krvočelnosti. Blamirana in osramočena stoji zopet naša monarhija pred vsem omikanim svetom, v vrste Jugoslovancov je pa s trivorno hladnokrvnostjo, zasejanega mnogo novega netiva. Caveant consules!

V naslednjem poročilo:

Zagreb, 12. avg.

Danes je bil cel dopoldne Zrinjevac blokiran od redarjev in žandarmerije. Pred poslopjem sodišča je bilo kakšnih 10 gospodičen, ki so imele v rokavi cvetlične šopke. Policija jih je dala aretirati, misleč, da hočejo šopke podariti obtožencem. Sodna dvorana je bila do z. Unjega kotička polna.

Ob 11. uri so pripeljali v dvorano Jukiča. Ko je stopil v dvorano, je dvignil roke in s sonornim glasom zaklical: „Živela sloga in edinstvo Hrvatov, Srbov in Slovencev!“ Tudi občinstvo v dvorani je klicalo: „Živela sloga!“ Jukič je imel v gumbnici rdeč nagel. Naenkrat se je v Jukiča zakadil paznik in ga hotel s silo zopet odvesti iz dvorane. Zagovorniki in vse občinstvo je jelo protestirati, češ, da mora biti Jukič navzoč, ko se ima izreči obsodba. V tem trenutku je prišel v dvorano predsednik Wendler. Obveščen, za kaj se gre, je vprašal Jukiča, če hoče biti miren. Na Jukičevo pritrđilo je predsednik odredil, da se ga naj pusti v dvorani.

Nato je vstopil v dvorano sodni senat, oblečen v črno — znamenje, da bo izrečena smrtna obsodba.

Predsednik Wendler je prečital obsodbo, s katero se obtoženci proglašajo za krive in se jih obsoja in sicer:

Dan obsodbe.

1. Prvoobtoženca pravnik Luko Jukiča na smrt na vešalih.

2. Gijra Cvijiča, Avgusta Cesareca, Dragovina Bubiča, Frana Neidhardta in Kamila Horvata na petletno težko ječo.

3. Romana Horvata na šestletno težko ječo in 4. Josipa Sariniča v šestmesečno težko ječo.

Obtoženci Vladimir Badalič, Dušan Narančič, Vatroslav Doleneč in Stjepan Galogaža se oproščajo. Izgnani bodo pa za pet let iz Zagreba.

Jukič je smrtno obsodbo poslušal do cela mirno, brez vsakega sledu kakšne razburjenosti. Mirno je zrl predsedniku v obraz in sledil njegovim izvajanjem.

Ko je predsednik med drugim v razlogih omenjal, da so dali obtoženci povod za atentat, je Jukič zaklical: „Ne, marveč Cuvaj je dal povod!“

Ko je predsednik nadalje omenjal, da so obtoženci govorili, da je treba Cuvaja ubiti, je Jukič zopet zaklical: „Da, treba je ubiti Cuvaja!“

Predsednik: Atentatorju Jukiču so pomagali še tudi obtoženci.

Jukič: Nihče mi ni pomagal, vse sem izvršil le sam.

Ko je predsednik končno izjavil, da je Jukič obsojen na smrt na vešalih, je Jukič zaklical: Cuvaja na vešala!

Sodba se v razlogih popolnoma naslanja na obtožnico.

Med čitanjem razlogov je Jukič zaklical: Vse so vedeli prej, predno so me zaslišavali, jaz nisem ničesar izpovedal!

Ko je predsednik, čitaje razloge, med drugim še omenil, da so obtoženci priznali svojo krivdo, je Jukič zakričal: Nihče ni priznal krivde, kriva je vsa Hrvaška, ne pa oni!

Predsednik je nadalje čital: Obtoženci so spremljali Jukiča na Telovo.

Jukič: Spremljali so me drugi ljudje, obtoženci pa so otroci!

Predsednik: Cesarec je pričakoval, da Jukič izvede atentat.

Jukič: Ves Zagreb je to pričakoval, — ne samo ti!

Ko je predsednik omenil, da so obtoženci nagovali Jukiča, je le-ta zaklical: Mene ni nihče nagoval, pardon!

Ko je predsednik omenjal, da je obstajala na Hrvaškem revolucionarna organizacija, je Jukič zaklical: Nobenih revolucionarnih organizacij ni bilo, toda takšne organizacije bodo nastale, ako bodo razmere takšne, kakršne so sedaj!

Ko je predsednik končno vprašal Jukiča, ako je obsodbo razumel in ako obsodbo sprejme, je Jukič zaklical: Apelujem na hrvaški narod, Živela Hrvaška! Smrt tiranom!

Nato so Jukiča odpeljali iz dvorane.

Vsi ostali obtoženci in vse v dvorani navzoče občinstvo je jelo burno klicati: Živijo Jukič! in peti hrvaško himno: „Lijepa naša domovino!“

Državni pravnik se je s sodbo zadovoljil, zagovorniki pa so vložili ničnostno pritožbo.

Raznoterosti.

Cerkvena berila za lavantinsko škofijo bodo skoraj dotiskana. Knjiga bo obsegala liste in evangelije za nedelje in zapovedane praznike celega leta in za vse dni sv. postnega časa, nadalje liste in pa evangelij za odpravljene praznike, ki se naj berejo po naročilu škofijske sinode z leta 1900)Actiones et constitutiones Synodi dioecetanae Lavantinae anno

1900 institutae. Marburgi, 1901. Pag. 241), in za godove svetnikov, ki se slavijo v lavantinski škofiji. V knjigi se nahaja tudi trpljenje Kristusovo po spisih vseh starih evangelistov, sprejeta so vanjo spodajna (berila) in na koncu najdeš običajne molitve pred pridigo in po pridigi. Iz tega kratkega pregleda je razvidno, da so se pri redakciji knjige upostevale vse želje, ki so jih č. gg. dušni pastirji že večkrat izrazili na pastoralnih konferencah. Jeziku se je posvetila posebna skrb in pozornost, kar je stalo mnogo časa in truda in zato je upati, da bode knjiga ugajala tudi v tem oziru. Č. gg. dušni pastirji bodo gotovo z veseljem segli po novih perikopah, ko se bodo razposlale naročevalne pole.

Iz šolske službe. Na petrazredni mešani šoli v Radgoni okolica (1. plačilni razred) — se odda služba učitelja. Prošnje do dne 20. t. m. na krajni šolski svet.

Iz sodne službe. Oficijal okrožnega sodišča v Celju Anton Spende je imenovan višjim oficijalcem pri okrajni sodnji v Litiji.

Iz učiteljske službe. Na petrazredni ljudski šoli na Črešnjevcu, (drugi plačilni razred, slovenski učni jezik), je razpisano učno mesto. Prošnje je vložiti do dne 15. septembra. — Na dvorazrednici v Letušu (tretji plačilni razred), je oddati mesto nadučitelja, na trirazrednici v Pristovi (tretji plačilni razred) mesto učitelja ali učiteljice, na trirazrednici v Dolu (tretji plačilni razred) služba učitelja. Prošnje do 10. septembra. — Na petrazrednici v Studencih pri Mariboru (prvi plačilni razred) se odda mesto učitelja. Prošnje do 1. sept.

Od južne železnice. Sprejeti so v službo uradniški aspiranti: Martin Križan, Franc Pagon in K. Šubic. Prestavljeni so: Gergič Josip, pristav, iz Opčine v St. Peter na Krasu; Karol Hanselitsch, postajenačelnik, iz Hoč v Beljak; Jeras Ernest, adjunkt, iz Trbovelj kot postajenačelnik v Hoče; Ivan Zorko, provizorični pristav, iz Sevnice v Trbovlje; Rudolf Mejak, aspirant iz Zaloga v Trbovlje; Leop. Kučera, pristav, iz Douavice v Celje; Franc Žekar, aspirant, iz Borovnice v Rače; Albert Deutschman, provizorični pristav, iz Poljčan v Toblach. — Umrl je Ivan Perk, adjunkt v Celju.

Jules Massenet †. V Parizu je nagloma umrl sloveči francoski operni skladatelj Jules Massenet. Njegove opere: Manon, Cid, Werther in druge so predstavljene v vse večje jezike in se jih predstavlja na vseh večjih odrih. Massenet je stal v 80. letu, toda bil je duševno čil in mlad. Še v zadnjem času je dovršil opero „Kleopatra.“

„Viribus unitis.“ Poskušnje s stroji ladije „Viribus unitis“ so bile dne 12. t. m. dovršene, na kar je zapustila ladija v torek ob 8. uri zjutraj ladjedelnico Sv. Marka in odplula v Pulj. Tam spravijo ladijo v dok, jo še preiščejo in očistijo, na kar prične poskusne vožnje. Upajo, da bo ladija meseca septembra izročena mornarični upravi in bo uvrščena v eskadro. Ladiji bo med poskusnimi vožnjami poveljeval linijski kapitan Anton Wilenik. Posadka, vstevši počastnike, bo štela 1070 mož.

Razporoke v Evropi. Po najnovejših statističnih podatkih o številu razporok v Evropi je v Švici največ razporok. Na vsakih 100.000 prebivalcev pride letno nič manj kakor 43 razporok. Sledel potem po vrsti: Francija s 33 razporokami na vsakih 100.000 prebivalcev, Danska s 27, Pruska z 21, Anglija s 17, Norveška s 15, Holandska in Belgija s 14, Bavarska s 13, Švedska s 10, Avstrija s 8 in Finska s 6 razporokami. V Švici je pri ženitvi veliko več sitnih okoliščin, kakor pri razporoki, ki se s primeroma res majhnimi stroški hitro in lahko izvrši. V Švici stane razporoka povprečno 40 mark. Novi švicarski zakon, ki postane letos pravomočen, pa še prinese mnogo več olajšav pri razporokah. To so sadovi brezverstva!

Po surovostih in psovkah najlažje spoznaš liberalca. To smo imeli že večkrat priliko dokazati z raznimi neolikanimi nastopi liberalne „vzor-mladine“ in zopet se je dogodil tak slučaj. „Slovenec“ od dne 12. t. m. piše: „Včeraj zvečer ob četrtna deveto uro so se pripeljali na litijski kolodvor iz orlovske stvarnosti v Št. Juriju na Štajerskem člani odseka Šmartno pri Litiji. Čisto mirno in dostojno so izstopili iz voza in se uvrstili, da odkorakajo proti domu. V tem trenutku vlak odžvižga, ob enem pa se zasliši iz nekoga kupeja ne kričanje, ampak „strašno“ tulenje: Pfuj črni! Pfuj črni! Če bi človek ne vedel, da prihajajo ti živinski glasovi iz brzovlaka, bi nehote se mislil, da se pelje živina, pa ne izobraženi ljudje. Kričali so in tulili tako grdo, da je sam konduktar z glavo zmajeval. Kolikor je bilo mogoče dognati, je napravila ta surov škandal na pol pijana družba 13 izletnikov — najbrže so bili trgovski pomočniki — ki je šla včeraj na izlet čez Sv. Goro pri Litiji, Medije, Izlake na Zagorje. Ker dobro poznamo korajžo te vrste ljudi, zato nimamo vzroka stikati za imen teh junakov, pač pa damo lahko našim brim kmečkim fantom to spridevalo, da so v primeri s temi mestnimi surovinami naravnost kavalirji in visoko vzvišeni nad to posurovelo liberalno mladino.“

Stanje vinske trte v Avstriji. Listi poročajo: Mokrotno-toplo vreme meseca julija je povzročilo, da se je v precejšnji meri pojavila perono pora in vudi deloma oidium na listju in grozdju in zato stoje vinogradi v severnem delu naše monarhije precej slabše nego meseca junija. Na Niževavstrijskem in Moravskem je že sedaj računati, da ne bo letna dobra. Na Srednjem in Spodnjem Štajerskem ter na kvarners-

kih otokih so se kriptogamične bolezni pojavile v manjši meri, dočim je bolezen skoro popolnoma prizanesla tujcem v Dalmaciji, na Tirolskem in tudi na Gorškem.

Liberalci na Kranjskem so si v lasih, da je vsejše. V Ljubljani se preklajo starini, narodni socialci prve in narodni socialci druge vrste, da se kar kaj in ni treba za sedaj v Ljubljani nikakega humorističnega lista, ker skrbje za zabavo zadostno pripravajo si liberalci. Narodni socialci druge vrste so sedaj vznevoljeni, ker liberalni starini v demokratiziranju liberalne stranke nočejo nič vedeti in delavskim slojem nočejo posvetiti nikdar kaj drugega, kot kako breco, zato so ustanovili Jugoslovansko narodno-socialno stranko. Ti narodni socialci so pa hudi tudi na narodne socialiste prve vrste, ker le ti nočejo o kaki samostojni stranki nič slišati in so za to, da ostane narodno-socialna organizacija samo molčeči, trpeči in glasujoči del liberalne stranke. Pri nas na Štajerskem je poletna vročina polenila liberalne kroge in ni sedaj nič čuti o prepirih in ravnanju med celjskimi liberalci. Pa jesen bo že prinesla nove špase.

Liberalno učiteljstvo jugoslovansko je zborovalo v soboto in nedeljo v Celju. Poročilo, ki ga je priobčil „Slovenski Narod“, je zelo suhoparno in po vsej prav malo. Če je bila skupščina tudi tako dolgočasna, potem je bilo zelo žalostno. Najzanimivejša iz poročila so mesta, ki pravijo, da je bila debata večkrat „burna, hrupna“. Kaže to, da v liberalnih učiteljskih krogih zelo poka. Nekateri treznejši elementi prihajajo vedno bolj do spoznanja, da po dosežanih ekstremno strankarskih potih ne gre naprej, drugi zagrizenejši petelini pa hočejo na vsak način spraviti liberalno učiteljstvo še ob tisto malo kredita, ki ga ima pri ljudstvu.

„Učiteljski Tovariš“, glasilo liberalnega učiteljstva, je list najbolj prostaških manir. Psovati zna še boljše, kot njegov nekdanji učitelj „Slov. Narod“. Na skupščini v Celju je bil stavljen predlog, naj bi se list spremenil v dostojno strokovno glasilo. Večina zagrizenih liberalnih učiteljev je bila pa proti tej spremembi. „Učiteljski Tovariš“ bo tedaj še nadalje hujkal poval in obrekoval. Če sebi in učiteljstvu v korist, je vprašanje. Če je liberalnemu učiteljstvu prav, da ima tako glasilo, da se ga v lastnem krogu sramuje, je nam tudi prav. Toda, če jih bomo po njih sadovih sodili, se ne smejo pritoževati.

Katoliška Unija. Na VI. mednarodnem marijanskem kongresu v Trierju na Nemškem je Katoliško Unijo zastopal podpredsednik Alfred Ivan grof Resseguier. Na posebno povabilo zastopajo Katoliško Unijo na generalnem zborovanju nemških katolikov v Aachenu predsednik Ferdinand Zdenko knez Lobkowitz, že imenovani podpredsednik in baron Wambolt. Knez Lobkowitz je v imenu avstrijskih katoličanov oficijelno pozdravil zborovanje. Dne 11. septembra se bo vršil v palači kneza Lobkowitza na Dunaju, il. Lobkowitzplatz 2, povodom evharističnega svetovnega kongresa pogovor, na katerega so povabljeni zastopniki vseh narodov. Glavni predmet posvetovanj bo tvorila ustanovitev mednarodne centrale katoliških organizacij.

Spominska knjižica Podpornega društva delavcev in delavk v ljubljanski tobačni tvornici se imenuje lična knjižica, ki je ravnokar izšla v Ljubljani. Ni obsežna, a pove nam vendar mnogo o bojih in vseh krščansko-socialnega delavstva ljubljanskega. Nekaj prezirani in zaničevani so si delavci in delavke v tobačni tvornici znali svoj položaj potom tesne in smotrene organizacije zdatno izboljšati. Podporno društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 1900, je v teku svojega obstoja izplačalo 49.235 K bolniške podpore. Gotovo lepa svota. Knjižica vsebuje na 28 straneh razum društvenih pravil kratke spise iz peresa dr. Kreka, poslanca Gostinčarja in M. Moškerc. S hvaležnostjo se spominja našega poslanca dr. Korošca, v katerem ima tobačno delavstvo krepkega in odličnega zagovornika.

V nedeljo, 18. avgusta v Ljutomer, kjer obhaja »Okrajna posojilnica«

40letnico svojega obstoja, gasilstvo pa dvajsetletniko.

Predpoldan se vrše slavnostna zborovanja, popoldan ob 3. uri pa velika ljudska slavnost v Seršenovem logu. Slavnosti se udeleži več poslancev in mnogo društev.

Somišljeniki! Pohitimo dne 18. t. m. v Ljutomer, da počastimo jubileje naših organizacij!

Štajersko.

Maribor. V ponedeljek ob 5. uri popoldne je padel Anton Zavernik, tesarski pomočnik pri stavbi novega mosta v Mariboru, iz kakšnih 10 metrov višočine na kamen in si je prebil glavo. Zavernik je nezavesten obležal in rešilni voz, pod vodstvom šefzdravnika Urbačka, ga je takoj po nesreči odpeljal v bolnišnico, kjer je nekaj ur pozneje vsled zadobljene poškodbe umrl.

Maribor. V nedeljo zvečer je nastal v Meljskem vrhu pri Mariboru med delavci prepir in tepež, pri katerem je Jakob Vogrin izdelarskega pomočnika M. Lukasa po celem životu zrezal z nožem, tako da so ga morali odpeljati v bolnišnico. Vzrok tepeža je bil

v prevelikih merah zavžiti alkohol. Seveda, saj je žalostna navada: kar se čez teden zasluži, se mora v nedeljo pograti po grlu.

Maribor. Peter Jagečič, krojaški pomočnik v Mariboru, je šel v nedeljo zvečer, po cesti v Pobrežju domov. Med potjo ga je neki neznan fant baje kar brez vzroka napadel in z nožem v levo roko zdatno rani. Jagečič se je podal sam v mariborsko bolnišnico.

Maribor. Jutri v četrtek dne 15. t. m. se vrši na mestnem sejmišču zjutraj ob pol osmi uri zrakoplovni polet.

Maribor. (Afera Kohlberger.) Kakor smo svoječasno poročali, so orožniki jaretili Antona Kohlbergerja, posestnika v Kamniški grabi, njegovo ženo, njegovo rejenko Ano Kovač, ljubimko domobranskega vojaka Franca Rožiča, s katerim je imela več nezakonskih otrok, ter hlapca Vertiča, ker so bili osumljeni, da so zastrupili omenjenega vojaka. Preiskava pa ni mogla dognati, da bi bili osumljeni posredni ali neposredni krivci ter so bili te dni vsi izpušteni iz zaporov. Osumljeni so se izgovarjali, da je Rožič zavžival že prej strup z namenom, da bi se znebil vojaške službe, kar je najbrže tudi tokrat storil.

Maribor. V ponedeljek po noči je nastal v Pobrežju pri Mariboru med hlapci posestnika Jožefa Nendla in posestnice Marije Kefer tepež. Hlapec zadnje imenovane posestnice Šober je v temi počakal na hlapce Nendla, ko so ti prišli od večerje in je začel brez usmiljenja z ročico udrihati po njih, posebno po glavi Jožefa Frangeža, kateremu je na glavi čepinjo prebil in se le-ta nezavesten zgrudil na tla. Tudi še druga dva hlapca sta zadobila več ali manj poškodb. Se le orožniki iz Studencev, katere so hitro poklicali na pomoč, so naredili mir. Jožefa Frangeža so po naročilu orožnikov prepeljali v bolnišnico, kjer pa je nekaj časa pozneje umrl, ne da bi bil prišel k zavesti. Zločinca so odgnali v zapor.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. (Volitve.) Pri občinskih volitvah v Recenjaku-Krecenbah je dne 8. t. m. zmagala slovenska kmečka stranka. (Odborniki so: Siker Stefan, Skerbinjek Marko, Skerbinjek Janez, Kozjek Leopold, Pavlič Mihael, Peitler Franc, Kasjak Anton in Schweiger Matevž. Namestniki so: Kozjek Rudolf, Löschnig Avgust, Šušelj Franc in Sim. Jurčič.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Velikanski vspeh. Dne 17. januarja 1912 se je 12 slovenskih posestnikov in obrtnikov pritožilo na deželni odbor proti nekaterim točkam tržko-občinskega proračuna za leto 1912 ter zahtevalo znižanje občinskih doka, ki so znašale do sedaj 99%. Deželni odbor je z odlokom z dne 18. julija 1912, števil. 26.861, 29.964, izpodbijane točke sicer zagovarjal, a vendar pritožbi ustregel in občinske doklade znižal od 99% na 72%.

Ribnica-Brezno. (Nesreča na železnici.) Dne 6. avgusta ob 4. uri popoldne je na postaji Ribnica-Brezno nalagalo več železniških delavcev, med temi tudi Ignacij Kotnik, deske na železniški voz. Ko so nameravali nek naložen vagon spraviti na tehtnico, je prišel Kotnik med dva puhača, pri čemur mu je vtisnilo oprsje. Pol ure pozneje je izdahnul. Zapuščena vdovo brez otrok. Vzrok nesreče je baje, ker so delavce preveč hreganjali k delu.

Smarjeta pri Rimskih toplicah. Tukajšnje bralno društvo priredi v nedeljo dne 18. t. m. popoldne ob 5. uri veselico na vrtu gostilne Fr. Dernovškega pri Sv. Marjeti. Vreme nas ne bo oviralo, ker imamo velik kolec na razpolago. Prijatelji zabave, — pridite v obilnem številu!

Zreče. Vsled nepričakovanih ovir se za dne 18. t. m. določena tamburaška veselica z gledališko predstavo preloži na prihodnjo nedeljo dne 25. t. m. po večernicah.

Solčava. Poročil se je pretečeno nedeljo gospod Anton Krotnik, c. kr. poštar v Smarju, z gospodično Pavlino Germel, c. kr. pošto aspirantinja v Radmirju, iz vrle rodbine Šturmove v Solčavi. Pri tej priliki se je nabralo m. d. zbranimi gosti za Slovensko Stražo 8.82 K. Mladima poročencema želimo: Bilo srečno!

St. Vid pri Ptuj. Ljudska veselica, ki bi se imela vršiti v nedeljo, se je radi slabega vremena prestavila na nedeljo dne 18. t. m. Vsporedi ostane isti. To nedeljo se pa priredi veselica pri vsakem vremenu in sicer v slučaju slabega vremena v prostorih prvega nadstropja gostilne V. Pernat. Slovenci, pridite v obilnem številu, da pokažemo tudi naše življenje! Vabi vas uljudno odbor.

Runč pri Ormožu. Dne 8. t. m. je zgorelo posestniku Janezu Kumerju v Runčah dvoje kletarskih poslopij in škedenj. Zgorelo je veliko sena, slame in desek. Škoda je velika, ter le deloma krita z zavarovalnino. Kako je ogenj nastal, ni znano.

Zavodna pri Šoštanj. Skrivate vžgalice pred otroci! Štiriletna rejenka Ela Sterle pri zakonskih Dovnik se je dne 5. t. m. igrala z vžgalicami. Vrgla je gorečo vžgalico na tla in ker je ležala okrog dosti slame, so bili v trenutku širje svinjski hlevi in drvarnica v plamenu. Dovnik ni bil zavarovan.

Sv. Frančišek na Stražah. Ker se vrši v nedeljo dne 1. septembra na Čreti mladinski shod, se pri nas isto nedeljo Slomšekova mladost ne bo vršila in se preloži na drugo nedeljo, dne 8. sept.

Sv. Frančišek na Stražah. Zadnjo nedeljo se je vršil pri nas občni zbor Katoliškega bralnega in izobraževalnega društva. Kakor smo razvideli iz poročil odbora, je bilo delovanje društva v tem letu svojega obstanka jako vzorno. Za drugo leto se je iz-

volil sledeči odbor: F. Zaleznik, M. Natlačen, J. Kolar, J. Krajnc, M. Blekač, J. Tesovnik, A. Ugovšek. Želimo, da bi novi odbor šel na delo po poti, ki smo si jo začrtali, z iskanjem ali pa še večjim navdušenjem.

Središče. Krajevni odbor Slovenske kmečke zveze za Središče in okolico priredi v nedeljo dne 25. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni gospoda Marčeta v Obrežu politični shod. Poročat pridejo naši državni in deželni poslanci. Zavedni možje in mladeniči, pridite v obilnem številu!

Gornjegrajski okraj. Šolski otroci na štirirazredni šoli na Rečici so nabrali meseca maja vsled prizadevanja učitelja gospoda Brankota Zemljiča 2826 litrov kebrov. Druga šolska vodstva so prezrla to nabiranje razun dveh in sicer je imela Gorica 890 litrov in Bočna 446 litrov. Okrajni odbor Gornjegrajskega otroškega društva je te trud nagradil. Kečaj se pač uvede splošno prisiljeno uničevanje tega nevarnega hrošča „lahkoživca“, kar je že davno zakonito določeno.

Celje. (Nevaren berač.) Orožnik Ritonja je dne 4. t. m. na Lavi pri Celju zasačil pri beračenju berača Križaneca, ki je znan kot zelo vsiljiv, nadležen in nasiljen človek. Ko je orožnik od njega zahteval, da se naj izkaže, ni hotel ničesar izpovedati in se je vrgel na tla, se delal kot gluhonemega in le s težavo so ga mogli dalje spraviti. Ko ga je orožnik jel tirati proti mestu, je takoj pozabil, da je gluhonem in je začel obkladati orožnika s psovki ter je skušal uteči. Sedaj je pa nameraval udariti orožnika s palico in ko mu jo je poslednji izvil iz rok, pobere nekaj kamenja in ga hoče vreči na orožnika. Ko mu tudi to ni nič pomagalo, se je vrgel na tla v mlakužo in se je začel v isti valjati na velik smeh pričujočih. S pomočjo drugih so ga potem spravili v mesto in izročili okrožni sodnji.

Dobrna. V dobrnskih toplicah se zdravi gospod dvorni svetnik P. Končnik. Bil je nekaj dni bolan, a sedaj je že popolnoma okreval. Gospod deželni odbornik F. Robič z gospo in gospod deželni odbornik pl. Feyrer se tudi tukaj mučita. Vesel je pojav, da je letos toliko odličnih slovenskih gostov!

Sv. Martin pri Celju. Dne 5. t. m. je preminul veleposestnik Franc Ramšak. Na lepem je prišel pod težko naložen voz, ki mu je šel preko prs. Rajni je bil vzgled dobrega in varčnega gospodarja. Ob volitvah v celjski okrajni zastop je vedno neomahljivo volil slovenske kandidate. Svojo rodno grudo je ljubil brezmejno, zato mu naj bo tudi počitek v njej sladek. Časten mu spomin!

Šoštanj. Kam gremo v nedeljo dne 25. t. m.? V Šoštanj! Jugoslovanska strokovna zveza nas vabi na veselico z gledališko predstavo „Tri sestre.“ Kedor hoče videti nekaj res krasnega iz življenja na kmetih in nekaj poučnega, naj gotovo pride, žal ne bo nobenemu. Ker je čisti dobiček namenjen Jugoslovanski strokovni zvezi, zato se vabijo vsa sorodna društva, naj se udeležijo te prireditve. Na vsoporedu je tudi petje mešanega pevskega zbora iz Šoštanja, ki bo sodeloval pred igro in med odmorom. Po predstavi se vrši ljudska veselica na vrtu gospoda Rajsterja s šaljivo pošto, petjem mešanega zbora, ki bo prepeval slovenske narodne pesmi, in prosto zabavo. Začetek točno ob 3. uri popoldne v gledališki dvorani hotela „Avstrija.“ Opozarjamo tudi, da je jako ugodna železnična zveza za prihod ob 2. uri popoldne in za odhod ob 7. uri zvečer. Vse prav uljudno vabi odbor J. S. Z.

Rečica ob Savinji. Vsled preselitve g. B. Zemljiča, ki gre za šolskega voditelja na novo ustanovljeno šolo v Solčavo, se bo na tukajšnji 4razr. ljudski šoli razpisalo eno učno mesto, II. plačilni razr., s prostim stanovanjem. Cenjeni prošniki se na to že sedaj opozarjajo. — V vedenje naj bo tudi javnosti, da je krajni šolski svet na Rečici dosegel z novim šolskim letom poldnevni šolski pouk, pa še le pčtom priziva na c. kr. ministrstvo za uk in bogočastje, ki je znalo uvaževati opravičene zahteve kmečkega ljudstva. Posredovati je moral celo naš poslanec dr. Verstovšek, za kar mu bodi tem potom izrečena zahvala. Celodnevni pouk sodi v takozvana mesta in trge, a za nas kmete je poldnevni šolski pouk edino umesten in prikladen, ako hočemo skrbeti in delovati po geslu: Vse za otroke! Na ta način bo še le zadobil bolj in bolj veljavno rek: Mens sana in corpore sano.

Javna mariborskega okrožja »Orlov«
telovadba se vrši v nedeljo, 18. avgusta v Slivnici p. Mariboru. Pridite!

Primorsko.

Zader. „Veleizdajniški proces“ v Zadru. Te dni se prične „veleizdajniški“ proces proti večim dijakom iz raznih dalmatinskih mest. Branili jih bodo odvetniki-poslanci. Ta proces je v zvezi z Jukičevim procesom v Zagrebu.

Ubegel slepar. Iz Trsta je ubežal lastnik menjalnice Neumann, ki se je pečal fizikalno s prodajo srečk na obroke. Njegove pasive znašajo 500.000 K. Oškodovani so pred vsem kmetje, obrtniki in delavci. Njegov drug Janev je pobegnil že v maju. Denar za prodane srečke je nalagal Neumann pri slovenskih bankah v Trstu.

Listnica uredništva.

Ptuj. Prosimo, da nam javite svoje ime. Brez podpisa ne priobčujemo.

Le pristna s to le 61

varstveno znamko
Rösler-jeva

voda za zobe

je najboljša za zobe.
Dobi se povsod.
Steklenica 72 h.

Širite Stražo.

Hotel Trabesinger

v Celovcu
Velikovška cesta

št. 5

Veliko dvorišče za vozove in tri hlevi za konje. — V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo. Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Lojzka in Pepca Leon.

se priporoča potnikom, ki prinočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe in snažne sobe; izborna kuhinja; zajamčeno pristna in dobra vina.

Za zabavo služi kegljišče. — Po leti sedi na senčnatem vrtu.

Spretne ključavničarske pomočnike
tako sprejme K. Kert, ključavničarski mojster
v Mariboru, Koroška cesta št. 39. 177

Zdravilišče TOPLICE
na Kranjskem belokrajnska železnična postaja
Straža-Toplice.

Akratotherme 86° C; zdravi se z kopelmi in z pitjem vode; izredno uspešno proti protinu, revmatizmu, ischias, nevralgiji, raznim ženskim boleznim. Velik kopalni basen, posebne kopeli in močvirne kopeli. Jako udobno opremljene tujske, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdna okolica. Dobra in vredna restavracija. 134

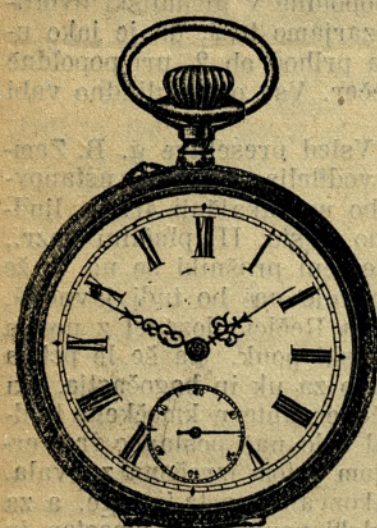
Sezona od 1. majnika do 1. oktobra.
Prospekti in navodila se dobijo brezplačno pri upravitelstvu kopaljšča.

Slikar in pleskar

Prevzamem vsa dela
cekoracijske, slikarske in
plesarske stroke, katera izvr-
šujem vestno in po najnižjih cenah.

Mihael Dobravc v Celju
Gospodska ulica 5.

Slovenci pozor!



Pristna srebrna ura K 7—
Pristna srebr. ura ženska K 7—
Pristna srebrna verižica K 2—
Pristna srebrna verižica
damska K 3-40
Zlata ura K 28—

Ker sem kupil iz Švice celo tovarniško zalogo bom prodal rapasirane ure po zelo nizki ceni.

Očale! Budilke! Uhane!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš Maribor

Tegethofova cesta št. 39.

V najstarejši narodni **manufakturni**
trgovini se **vsled smrti** gospoda

Karola Vanič, Celje
Narodni dom

prodaja vsakovrstno blago, kakor:
možko in žensko sukno, druki, oksforti,
platno vsaki širivosti, dežniki, nogavice,
moderci, kravate itd. itd.

po zelo znižani ceni!

Velika množina različnih
ostankov pod lastno ceno.

Katoličani! Slovenci!

H kateremu krojaču se naj obrnemo?

Jos. Macuh
Maribor, Stolna ulica 5
nasproti Ljudski posojilnici.

Priporoča se preč. duhovščini in sl. občinstvu za obilen obisk; osobito se priporoča vsem cenjenim odsekom „Orla“ za nabavo kompletnih krojev, kot čepic, bluzk itd. za javne nastope in prireditve. Imam nadalje veliko zalogo črnega in modrega blaga, iz solidnih tovarn.

Cene nizke! Delo solidno in vestno!
Postrežba točna!



Trgovina s specerijskim blagom

Glavna slovenska zaloga velikanska izbira kranj. vrvarskega blaga kakor: šrang, užd, vrvi, vrvi za perilo, mrež za seno in za o-
troške postelje itd. itd. ::
Sprejema se vse pod to stroko spadajoča dela kakor: vrvi za zvo-
nove, dvigalnice in transimsije. ::

Na drobno! Točna in solidna postrežba! Na debelo!

Pozor Slovenci!

Ivan Ravnikar
Celje

Graška cesta 21.

Trgovina z moko in dežel. pridelki

Glavna slovenska zaloga suhih in oljnatih barv, čopičev, firniza in lakov. ::
Zaloga nagrobnih in voščenih sveč. ::
Zaloga vseh rudniških voda. ::
Priporočam sveža, deteljna, travna. poljska, vrtna in cvetlična kaljiva semena. 22

Biser

med vsemi žitnimi kavami je **Franckova Perl-rž.**
Vsak požirek iz škodelice potrjuje premoč te fine kakovosti.

K vsaki

žitni kavi pa je, da se doseže v resnici poln okus in lepa, okusna barva, treba pridejati malo porcije pravega zagrebškega : **Franckovega** : pridatka za kavo.
Obe vrsti se dobijo v vsaki specerijski trgovini. :: :: ::

Res lepa je cerkev, veža, kuhinja le tedaj, če ima ličen in **trpežen tlak,** kakoršen izdelujeta v mnogih vzorcih **Zajec & Horn, Ljubljani** **izdelelovanje stopnic, cevi. - Asbestni škrlilj:**

•Zenit•

A. Vihar & N. Novak

Koroška ceste 53 Maribor Hengasse 2 in 4

se priporočata v izdelovanje vseh v to stroko spada-
jočih mizarških del, kakor: za stavbe hiš, pohištvo za stanovanja, šole, cerkve, prodajalne in pisarne; izdelujeta portale in prevzameta vsakovrstna popravila. — Strogo solidna, najcenejša in hitra postrežba.

Franc Pleteršek
Maribor, Koroška
cesta 10. Zaloga pohištva

Bogata zaloga poliranega, medlo poliranega pohištva iz trdega in mehkega lesa za spalnice, obednice, za kuhinjsko pohištvo, zaloga divanov, podstavk, žimnic, stolov in ogledal, otročjih postelj iz železa po zelo nizkih cenah. 83

LJUDSKA HRANILNICA in POSOJILNICA v CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.

obrestuje

Hranilne vloge po 4 1/2% brez odbitka rentnega davka. Sprejema hranilne knjižnice drugih zavodov kot vloge, ne da bi se obrestovanje prekinilo. Daje vložnikom na dom brezplačno hranilne nabiralnike. Sprejema po sejemem sklepu vloge na tekoči račun in jih obrestuje od dne vložitve do dne dviga.

uraduje

vsak torek in petek dopoldne. Prošnje se sprejemajo in pojasnila dajejo vsak dan, izvemši praznike, dopoldne od 8. do 12. ter od 3. do 6. ure pop. Za vplačila po pošti se dajejo zastoj poštne hranilnične položnice št. 92465. Telefon ima št. 8. Za brzojave zadostuje naslov: Ljudska posojilnica Celje.

posojuje

na zemljišča po 5% do 5 1/2%, z amortizacijo ali brez nje, na zastavo vrednostnih listin in na osebni kredit pod ugodnimi pogoji. Konvertuje vknjižene dolgove pri drugih zavodih in izterjuje svojim članom njih terjatve. Prošnje in listine za vknjižbo dela brezplačno, stranka plača le k-leke.